

- 4) LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums: nepiešķiršana prasītājam no valsts līdzekļiem

Prasītājas norāda, ka runa nav par piešķiršanu no valsts līdzekļiem. Šai sakarā tās tostarp min, ka zaudējumus nesošai komerciālai korporācijai ar noteikumu par sanāciju nevis tiek nodrošināta jauna ar kapitāldaļām saistīta priekšrocība, bet gan netiek atņemta vien saskaņā ar neierobežotu zaudējumu pārnesšanas principu un pagaidu zaudējumu pārreķinu noteikta, pastāvoša, ar kapitāldaļām saistīta pozīcija.

- 5) Acīmredzama kļūda novērtējumā, pamatojoties uz Vācijas nodokļu tiesiskā stāvokļa nepietiekamu ņemšanu vērā

Šai sakarā prasītājas tostarp apgalvo, ka Komisija neesot ņēmusi vērā atbilstošās Vācijas nodokļu tiesību normas un ka apstrīdētajā lēmumā ir vērojamas rupjas kļūdas.

Prasība, kas celta 2011. gada 2. decembrī — CB/Komisija

(Lieta T-619/11)

(2012/C 39/34)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CB (Vācija) (pārstāvji — T. Hackemann un H. Horstkotte, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2011. gada 26. janvāra Lēmumu C(2011) 275, labots ar Lēmumu C(2011) 2628, procedūrā par Vācijas valsts atbalstu C 7/2010 (iepriekš CP 250/2009 un NN 5/2010) “KStG, Sanierungsklausel”;

— pakārtoti, lēmumu atcelt vismaz tiktāl, ciktāl tajā tādiem uzņēmumiem kā prasītājam, netiek noteikts ar tiesiskās paļāvības principu pamatots izņēmums no atgūšanas rīkojuma;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja būtībā norāda:

- 1) LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums: zaudējumu atskaitīšana neesot ar valsts līdzekļiem nodrošināts atbalsts

Šajā sakarā prasītāja norāda, ka ar Vācijas *Körperschaftssteuergesetz (KStG)* (Likums par uzņēmumu ienākuma nodokli) tiek pārkāpts objektīvs neto princips, kā arī finanšu pietiekamības princips un ka ar noteikumu par sanāciju esot tikai novērsta ar konstitūciju nesamērīga iejaukšanās nodokļu maksātāja aktīvos gadījumos, kas ietilpst noteikuma par sanāciju tvērumā. Šī iemesla dēļ prasītājas skatījumā neesot vērojamas ar atbalstu saistītās pazīmes Savienības tiesību kontekstā.

- 2) LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums: neesoša selektivitāte izņēmuma atbilstošajā atsaucēs sistēmā dēļ

Šai sakarā prasītāja apgalvo, ka atbilstošā atsaucēs sistēma ir vispārīgs zaudējumu atskaitīšanas tiesiskais regulējums uzņēmumiem (Vācijas likuma par ienākuma nodokli 10d. pants kopsakarā ar KStG 8. panta 1. punktu un Vācijas likuma par uzņēmējdarbības nodokli 10a. pantu) un ka KStG 8c. pants ir tikai šīs atbilstošās atsaucēs sistēmas izņēmums, kas, savukārt, esot ierobežots ar noteikumu par sanāciju.

- 3) LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums: neesoša selektivitāte to tirgus dalībnieku nediferencēšanas dēļ, kuri attiecībā uz sasniedzamo mērķi atrodas līdzīgā faktiskā un tiesiskā situācijā

Šai sakarā prasītāja tostarp norāda, ka noteikums par sanāciju ir labvēlīgs ikvienam uzņēmumam nodokļu maksātājam un ka ar to priekšroka netiek dota nedz noteiktām nozarēm, t.i. darbības jomām, nedz noteikta lieluma uzņēmumiem.

- 4) LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums: neesoša selektivitāte pamatojuma, balstoties uz nodokļu sistēmas būtību un iekšējo uzbūvi, dēļ

Šai sakarā prasītāja apgalvo, ka noteikums par sanāciju ir balstīts uz nodokļu sistēmas pamatiem, kas atbilst konstitucionāli tiesiskiem principiem — kā nodokļu ieturēšana atbilstoši finanšu pietiekamībai, izvairīšanās no pārmērīgas nodokļu ieturēšanas un samērīguma principa ievērošana.

- 5) LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums: acīmredzama kļūda novērtējumā, pamatojoties uz to, ka pietiekami nav ņemts vērā Vācijas nodokļu tiesiskais stāvoklis

Šai sakarā prasītāja norāda, ka Komisija esot pārkāpusi Vācijas nodokļu tiesību normas par zaudējumu atskaitīšanu.

6) Atsaukšanās uz Kopienas tiesībās nostiprināto tiesiskās palā-
vības aizsardzību

Šajā kontekstā prasītāja apgalvo, ka ar nodokļiem saistītās sanācijas privilēģijas kapitāldaļu ieguvējiem kopsakarā ar zaudējumu atskaitīšanu Komisija vispirms ir pieminējusi formālā pārbaudes procedūrā un šeit ir runa par ārkārtas pieeju, jo iespējamās atbalsta pazīmes var izrietēt, tikai pamatojoties uz tiesiskā regulējuma (KStG 8. panta 4. punkts), kas neapstrīdami ir saderīgs ar valsts atbalstu, juridisku vienkāršošanu. Šādas likuma vienkāršošanas nozīme atbalsta tiesību kontekstā neesot pazīstama nedz Vācijas likumdevējam, nedz lietpratīgiem konsultējošiem uzņēmumiem.

Prasība, kas celta 2011. gada 2. decembrī — GFKL Financial Services/Komisija

(Lieta T-620/11)

(2012/C 39/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GFKL Financial Services AG (Essen, Vācija) (pārstāvji — M. Schweda, S. Schultes-Schnitzlein, J. Eggers un M. Knebelsberger, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2011. gada 26. janvāra Lēmumu C(2011) 275 par Vācijas valsts atbalstu C 7/2010 (iepriekš CP 250/2009 un NN 5/2010) “KStG, Sanierungsklausel”, lieta C(2011) 275, OV L 235, 26. lpp.;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja būtībā norāda:

1) LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums: noteikums par sanā-
ciju neesot valsts atbalsts

— Atbildētāja prasītājas skatījumā savu lēmumu ir balstījusi uz nepareizu Vācijas uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību izpratni. It īpaši tā kļūdaini nosakot atbilstošo atsaucē sistēmu. Tā nepareizi pieņem, ka Vācijas likuma par uzņēmuma ienākuma nodokli (KStG) 8c. panta 1. punkta izņēmuma norma, saskaņā ar kuru noteiktos

gadījumos kapitāldaļu ieguvējiem aiztaupās atskaitāmi zaudējumi, esot atsaucē sistēmas daļa. Faktiski šī tiesību norma esot novirze no atsaucē sistēmas. Vispār atsaucē sistēmā pastāvēt iespēja zaudējumus novirzīt uz vēlāku nodokļu ieturēšanas laiku posmu. Galu galā tas neizriet no (konstitucionāli tiesiskā) objektīvā neto principa.

— Prasītājas skatījumā noteikums par sanāciju turklāt esot vispārīgs, ar nodokļu politiku saistīts pasākums, kas neparedz nekādu selektīvu priekšrocību, jo ar to netiekot labvēlīgi ietekmēti noteikti uzņēmumi vai ražošanas nozares un ar to tādejādi atšķirīgi netiekot vērtēti uzņēmēji, kas nodokļu sistēmas mērķa kontekstā atrodas līdzīgā faktiskā un tiesiskā situācijā.

— Noteikums par sanāciju galu galā esot pamatots arī ar nodokļu sistēmas būtību un iekšējo uzbūvi, jo tam esot būtiska nozīme tieši no Vācijas Konstitūcijas izrietošo Vācijas uzņēmumu ienākuma nodokļa pamatprincipu (tostarp pagaidu zaudējumu pārrēķina principa) spēkā esamībā.

2) LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums: nepiešķiršana no
valsts līdzekļiem

— Prasītāja šai sakarā norāda, ka ar noteikumu par sanāciju spēkā uzturētā zaudējumu novirzīšana neesot piešķiršana no valsts līdzekļiem LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, jo ar noteikumu par sanāciju nevis tiek nodrošināta jauna, ar kapitāldaļām saistīta priekšrocība, bet gan netiek vien atņemta pastāvoša, ar kapitāldaļām saistīta pozīcija.

3) Pienākuma norādīt pamatojumu neievērošana

Šeit prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā neesot ievērotas būtiskas formas prasības. Prasītājas skatījumā trūkstot saprotama pamatojuma saistībā ar atbildētājas izvēlēto atsaucē sistēmu. Turklāt lielais skaits atbildētājas kļūdu, novērtējot pamatā esošās Vācijas uzņēmumu ienākumu nodokļa tiesības, kopumā noved pie tā, ka atbildētājas izvirzītie argumenti nav atzīstami. Prasītāja norāda, ka apstrīdētajā lēmumā neesot atzīti faktiski un tiesiskie apstākļi, uz kuriem atbildētāja balstījusi savu viedokli, saskaņā ar kuru noteikums par sanāciju atbilst atbalsta pazīmēm.

4) Tiesiskās palāvības principa pārkāpums

Šai sakarā prasītāja norāda, ka apstrīdētais lēmums esot prettiesisks arī tiktāl, ciktāl ar to uzdots nekavējoties un faktiski atgūt (šķietamo) atbalstu, neparedzot Vācijai ievērot eksistējošu, pamatotu palāvību attiecībā uz priekšrocības esamību no priekšrocības guvēja skatupunkta. Tiktāl ar apstrīdēto lēmumu tiekot pārkāpts nerakstīts Savienības tiesiskās palāvības princips.